

20. 6. 2004

Veďte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Nárok na odpočet daně z přijatých plnění podléhající DPH reverse charge mechanismem

V dubnu letošního roku Evropský soudní dvůr (ESD) vydal odbornou veřejností očekávaný názor k žádosti o posouzení předběžné otázky týkající se interpretace čl. 18(1) a 22(3) VI. směrnice upravující vznik nároku na odpočet daně z přijatých plnění, kdy je příjemce plnění povinen uplatnit daň na výstupu reverse charge mechanismem.

Více informací naleznete: Centurycz.com

Nárok na odpočet daně z přijatých plnění podléhající DPH reverse charge mechanismem

(volný překlad rozsudku C - 90/02 G. Bockemühl)

V dubnu letošního roku Evropský soudní dvůr (ESD) vydal odbornou veřejností očekávaný názor k žádosti o posouzení předběžné otázky týkající se interpretace čl. 18(1) a 22(3) VI. směrnice upravující vznik nároku na odpočet daně z přijatých plnění, kdy je příjemce plnění povinen uplatnit daň na výstupu reverse charge mechanismem.

Předmět šetření před ESD vycházel ze sporu mezi Gerhardem Bockemühlem a německým správcem daně, který zamítl nárok na odpočet daně ze služeb podnikateli poskytnutých, jejichž poskytnutí bylo spojeno s povinností přiznat daň na výstupu podnikatelem.

Gerhard Bockemühl provozující stavební společnost v Německu využíval v roce 1995 pro činnost společnosti zaměstnance společnosti se sídlem ve Velké Británii. Faktury za služby britské společnosti obsahovaly britské DPH identifikační číslo bez uvedení jakékoliv částky DPH.

Německý správce daně v rámci daňové kontroly dodatečně doměřil Gerhardu Bockemühlovi daň z uvedených služeb mu poskytnutých, neboť dle jeho názoru byla služba poskytnuta třetí neznámou společností se sídlem mimo Německo a příjemci služby tak vznikla povinnost k odvodu německé DPH.

V rámci soudního řízení národní soud požádal ESD o názor, zda příjemce služby, který je povinen přiznat a uhradit daň v souladu s čl. 21(1) směrnice, je oprávněn uplatnit své právo odpočtu daně dle čl. 18(1)(a) směrnice pouze tehdy, kdy má v držení fakturu vystavenou v souladu s čl. 22(3).

Dle názoru ESD právo odpočtu daně dle čl. 17 VI. směrnice tvoří nedílnou část DPH mechanismu a v principu nemůže být zúženo. Toto právo může být vykonáno bezprostředně ve vztahu ke všem daním ovlivňujícím předchozí řetězové transakce. Systém odpočtu daně je zamýšlen plně zprostit podnikatele zátěže DPH splatné nebo zaplacené v kontextu jeho veškeré ekonomické činnosti. V případech jako v uvedeném sporu, tam kde se aplikuje reverse charge mechanismus, se použije pouze ustanovení čl. 18(1)(d) směrnice, proto osoba povinná k dani, která je jako příjemce služby povinna přiznat DPH, není povinna vlastnit fakturu vystavenou v souladu s čl. 22(3) směrnice, jejíž

držení by bylo předpokladem uplatnění práva k odpočtu daně, a tato osoba musí pouze splnit formální náležitosti předepsané daným státem, využije-li daný stát volbu mu umožněnou 18(1)(d) směrnice. Právo členského státu při zavedení formálních náležitostí musí být užito v souladu s jedním z cílů sledovaných VI. direktivou, kterým je zajištění výběru DPH a jeho ověření daňovou správou. Navíc uvedené oprávnění členského státu může být vykonáno pouze v té míře, co do množství nebo technické podstaty takovýchto formálních opatření, kdy jejich zavedení nevytváří praktické obtíže nebo nadměrně nestěžuje uplatnění odpočtu daně. Zavedení a míra formálních opatření by neměly překračovat míru, která je bezprostředně nutná pro účely ověření správné aplikace příslušného přiznání daně reverse charge mechanismem. Tam kde má daňová správa informace nutné ke konstatování, že osoba povinná k dani je jako příjemce služby povinna přiznat daň, nemohou být ve vztahu k právu uplatnění odpočtu daně touto osobou zavedeny dodatečné podmínky, které mohou ovlivnit, že se toto právo odpočtu stane neefektivní pro praktické použití. Proto tam kde osoba povinná k dani jako příjemce plnění, je určena jako osoba povinná k přiznání daně, daňová správa nemůže požadovat, aby tato osoba při uplatnění svého práva k odpočtu daně, měla v držení fakturu vystavenou v souladu s čl. 22(3). Takovýto požadavek by vyústil v situaci, že na jedné straně je tato osoba povinna jako příjemce služby přiznat daň, ale na druhé straně by jí vystavil riziku, že není oprávněna uplatnit odpočet daně jí přiznané na výstupu.

Proto tam kde je aplikováno přiznání daně reverse charge mechanismem, osoba povinná k dani, která jako příjemce služby přiznává daň dle čl. 21(1) VI. směrnice, není povinna vlastnit fakturu vystavenou v souladu s čl. 22(3) směrnice, aby byla oprávněna uplatnit právo odpočtu daně.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nový daňový režim ESOP v České republice od roku 2026. Posun k ekonomické realitě a mezinárodním standardům?](#)
- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [SCHEJBAL& PARTNERS stáli u získání jedné z prvních licencí dle MiCA v ČR](#)
- [Mezinárodní dožádání a lhůta pro stanovení daně: kritéria účelnosti, věcnosti a včasnosti v judikatuře](#)
- [Prověřování zahraničních investic a kybernetická regulace: řízená služba jako nová transakční proměnná](#)
- [Nová úprava kvalifikovaných zaměstnaneckých opcí](#)
- [Silná koruna: jaké dopady má posilující koruna na české firmy](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc únor 2026](#)
- [Nejvyšší správní soud vymezuje nové hranice zneužití práva u běžných nákladů na reklamu](#)
- [Aktuální judikatura k holdingovým strukturám](#)
- [Exkluzivita má svou cenu. NSS se vyjádřil k nájemnému mezi spojenými osobami](#)